

København, den 13/9-91

Resumé af møde den 12. august 1991 med Kommissionen vedrørende Øresundsforbindelsen

I mødet, der fandt sted i Bruxelles, deltog fra Kommissionens side:

Direktør J. Henningsen, DG 11

(som stedfortræder for generaldirektør Brinkhorst)

Hr. Wägenbauer, Kommissionens Juridiske Tjeneste

Hr. Caisou-Rousseau, DG 11.

Fra dansk side deltog:

Departementschef Leo Bjørnskov, Miljøministeriet

Afdelingschef Kurt Lykstoft, Trafikministeriet
Kommitteret Michael Elmer, Justitsministeriet
Konsulent Jørgen Molde, Udenrigsministeriet
Kontorchef Veit Koester, Skov og Naturstyrelsen

På mødet blev der fra dansk side redegjort for indholdet af regeringens brev af 12. august 1991, som Kommissionen havde modtaget samme dag, og der blev samtidig besvaret en række spørgsmål fra Kommissionen. Det blev herunder understreget blandt andet at:

- man fra regeringens side baserede sig på artikel 1, stk. 5, i VVM-direktivet,
- bemærkningerne i lovforslaget var bindende for regeringen,
- ændringer af projektet, der gik ud over loven, dens bemærkninger, og hvad der ellers indgik som forudsætninger for Folketingets beslutning, i alle tilfælde ville blive forelagt Folketinget,
- ændringer af projektets karakter (tunnelløsning) ville kræve en ændring af såvel den dansk-svenske aftale som anlægsloven,
- Folketinget herudover ville blive inddraget i de fremtidige beslutninger i overensstemmelse med lovens bemærkninger,
- regeringen ville sørge for, at der blev gennemført foranstaltninger i begge de berørte fuglebeskyttelsesområder, og herunder inddrage de relevante myndigheder og interesseorganisationer m.v.

Det blev præciseret, at samtlige de ovennævnte tilkendegivelser til understregning af deres forpligtende karakter ville blive markeret af de pågældende ministre over for Folketinget under lovens tredje behandling.

Fra Kommissionens side gjorde direktør Jørgen Henningsen opmærksom på, at man af tidsmæssige grunde, og fordi regeringens brev kun forelå på dansk, alene havde mulighed for en foreløbig vurdering af sagen. Endvidere understregede Jørgen Henningsen, at man på generaldirektoratsniveau ikke havde mandat til at tage endelig stilling til sagen, idet en afgørelse af, om der skulle indledes traktatkrænkelsessag, alene tilkom den samlede Kommission (de 17 kommissærer).

Direktør Jørgen Henningsen understregede imidlertid samtidig, at brevet af 8. august 1991 fra Kommissionen ikke skulle opfattes som en trussel om en retssag, men alene havde til formål at påpege at Kommissionen efter den danske regerings brev af 14. maj 1991 ikke følte sig overbevist om, at den danske beslutningsproces ville dække EF-lovgivningens krav.

Efter de oplysninger der nu er fremkommet fra dansk side, fandt Jørgen Henningsen, at der var tilvejebragt meget mere klarhed om sagen.

Med hensyn til fuglebeskyttelsesdirektivet lod Jørgen Henningsen forstå, at man generelt havde megen sympati og respekt for den danske administration og især udpegningen af de 111 danske områder i henhold til direktivets artikel 4, og mente, at dette ville indgå i Kommissionens vurdering af Øresundsforbindelsens forhold til fuglebeskyttelsesdirektivet. På den anden side blev EF-domstolens restriktive fortolkning af direktivet endnu engang fremhævet.

Det tilføjes, at Jørgen Henningsen efter mødet udtalte til det danske fjernsyn, at han havde været særdeles tilfreds med den danske redegørelse, og han ikke var sikker på, at Kommissionens brev af 8. august 1991 ville være blevet afsendt, hvis Kommissionen dengang